

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 564

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 116 din 10 martie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, raportat la art. 10 din aceeași lege	2–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
264. — Decizie privind aplicarea mobilității pentru domnul Tomiță Murgoci din funcția publică de secretar general la Casa Națională de Pensii Publice în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	8
265. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Nicoleta Dina a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Casei Naționale de Pensii Publice.....	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.621. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 116

din 10 martie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, raportat la art. 10 din aceeași lege

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Gheorghe Trăsnea și Societatea Geomet Industrial — S.R.L. în Dosarul nr. 6.946/111/2012* al Tribunalului Cluj — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 41 D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției au depus, la dosarul cauzei, o cerere prin care solicită, pe de o parte, judecarea în lipsă a excepției de neconstituționalitate, iar, pe de altă parte, respingerea excepției, ca devenită inadmisibilă, ca urmare a faptului că în privința autorilor excepției de neconstituționalitate a fost pronunțată o soluție de achitare.

3. Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 101 D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, excepție ridicată de Andrei Ștefan Caunii și de Octavia Mihaela Vasile în Dosarul nr. 3.742/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală; în Dosarul nr. 1.293 D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, excepție ridicată de Ion Gabriel Bălțeanu în Dosarul nr. 1.749/63/2017 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori; în Dosarul nr. 1.398 D/2018 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin punctul 2 din dispozitivul Deciziei nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, corelată cu prevederile art. 10 din Legea nr. 656/2002, excepție ridicată de Costin Iulian Văduvan în Dosarul nr. 737/64/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și în Dosarul nr. 1.657 D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, excepție ridicată de Daniel-Lucian

Merce-Sabău în Dosarul nr. 6.056/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

4. La apelul nominal răspunde, în Dosarul nr. 1.293 D/2018, partea Aura Valentina Badea, prin domnul avocat Barbu Robert din cadrul Baroului Mehedintii, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 101 D/2018, nr. 1.293 D/2018, nr. 1.398 D/2018 și nr. 1.657 D/2018 la Dosarul nr. 41 D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Robert Barbu, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că instanța de fond a aplicat în mod corect dispozițiile legale criticate, autorul excepției efectuând operațiuni de spălare a unor sume de bani obținute din practicarea prostituției.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019 și Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, paragrafele 21 și 26. Cu privire la art. 10 din Legea nr. 656/2002, se arată că acesta face parte dintr-un capitol diferit de cel în care sunt reglementate infracțiunile de spălare a banilor, motiv pentru care nu restrânge sfera subiecților activi ai infracțiunii anterior menționate la persoanele fizice și juridice enumerate în cuprinsul său. Se susține, astfel, că dispozițiile legale criticate sunt în acord cu prevederile constituționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierile din 13 noiembrie 2017, 20 decembrie 2017, 24 septembrie 2018 și 17 octombrie 2018, precum și prin Sentința penală nr. 386 din 10 iulie 2018 pronunțate în dosarele nr. 6.946/111/2012*, nr. 3.742/2/2014, nr. 737/64/2016 și nr. 6.056/111/2017 și, respectiv, în Dosarul nr. 1.749/63/2017, **Tribunalul Cluj — Secția penală, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curtea de Apel Brașov — Secția penală și, respectiv, Tribunalul Bihor — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în**

interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, raportat la art. 10 din aceeași lege, excepție ridicată de Gheorghe Trăsnea și de Societatea Geomet Industrial — S.R.L., Andrei Ștefan Caunii și de Octavia Mihaela Vasile, de Costin Iulian Văduvan și de Daniel-Lucian Merce-Sabău și, respectiv, de Ion Gabriel Bălțeanu în cauze având ca obiect stabilirea vinovăției autorilor excepției, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, cel puțin pentru următoarele motive: există o suprapunere a textului criticat cu anumite ipoteze care intră sub incidența dispozițiilor art. 270 din Codul penal, care incriminează infracțiunea de tănuire; interpretarea gramaticală a textului criticat duce la angajarea răspunderii penale în situații imposibil să fi fost avute în vedere de legiuitor cu ocazia reglementării lui, cum este cea în care autorul faptei de spălare a banilor este și autorul infracțiunii predicat; lipsa unei relații clare dintre infracțiunea predicat și fapta de spălare a banilor. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la cea a instanțelor franceze, referitoare la importanța asigurării de către legiuitor a standardului *lex certa* ce rezultă din principiul legalității, respectiv la Hotărârile din 25 mai 1993, 15 noiembrie 1996 și 24 februarie 1998, pronunțate în cauzele *Kokkinakis împotriva Greciei*, *Cantoni împotriva Franței*, *Larissis și alții împotriva Greciei*, și la Decizia din 20 noiembrie 1992 a Curții de Casație din Franța. Se susține că preluarea definiției legale a spălării banilor din conținutul unei directive nu înlătură caracterul neconstituțional al prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 și că există state care, pentru a evita lipsa de claritate, cu ocazia transpunerii directivei ce reglementează spălarea banilor, au reglementat în legislația internă alte definiții ale infracțiunii de spălare a banilor decât cea prevăzută de actul european anterior menționat. Se arată că, în privința anumitor ipoteze reglementate, textul directivei se suprapune cu dispozițiile art. 270 din Codul penal, așa încât textele criticate sunt similare cu cele anterior menționate, ce reglementează infracțiunea de tănuire, care constă în primirea, dobândirea, transformarea ori înlesnirea valorificării unui bun de către o persoană care fie a cunoscut, fie a prevăzut din împrejurările concrete că acesta provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaște natura acesteia. Se face trimitere la Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit căreia autorul infracțiunii predicat răspunde și pentru infracțiunea de spălare a banilor. Sunt invocate următoarele două exemple: o persoană care comite un furt și își cumpără o pâine cu banii furați săvârșește infracțiunea de spălare a banilor, în forma prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002; o persoană care săvârșește o infracțiune de evaziune fiscală neînregistrând în contabilitate o anumită sumă de bani comite și infracțiunea de spălare a banilor, indiferent ce face cu aceștia din urmă. Se susține că pot fi date numeroase astfel de exemple în care infracțiunea de spălare a banilor dublează răspunderea penală pentru alte infracțiuni. Se arată, prin urmare, că modalitatea de reglementare a infracțiunii de spălare a banilor nu oferă posibilitatea delimitării acesteia de infracțiunea predicat și că, deși prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că infracțiunea de spălare a banilor trebuie să aibă o individualitate proprie față de fapta predicat, această

precizare este insuficientă pentru delimitarea comportamentelor infracționale.

10. Se mai arată că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 656/2002 restrâng incidența legii analizate la persoanele fizice și juridice enumerate în cuprinsul normei anterior menționate, motiv pentru care nu poate fi stabilit un subiect activ general al infracțiunilor reglementate prin această lege.

11. În fine, se arată că dispozițiile legale criticate sunt lipsite de previzibilitate și sub aspectul imposibilității de a determina faptele de spălare a banilor care pot fi săvârșite în calitate de instigator, întrucât determinarea calității de instigator depinde de previzibilitatea calității de autor al infracțiunii.

12. **Tribunalul Cluj — Secția penală, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curtea de Apel Brașov — Secția penală și Tribunalul Bihor — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că singura critică de neconstituționalitate propriu-zisă invocată în prezenta cauză vizează calitatea de subiect activ al infracțiunii de spălare a banilor. Cu privire la aceasta, se arată că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 656/2002 sunt în acord cu cap. II din aceeași lege, denumit „Proceduri de identificare a clienților și de prelucrare a informațiilor referitoare la spălarea banilor”, și că acestea statuează asupra destinatarilor normelor relative la acest tip de proceduri și a obligațiilor care le revin acestora în aplicarea legii. Se susține că faptul că prevederile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 nu prevăd o calitate specială a subiectului activ al infracțiunii pe care o reglementează nu determină imprevizibilitatea acestora și nu ridică probleme de constituționalitate, ci de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale la particularitățile speței. Se arată că restul argumentelor invocate în susținerea excepției pun în evidență chestiuni de interpretare și aplicare a textului criticat, fără a evidenția elemente de neconstituționalitate. Referitor la pretinsa suprapunere între textul criticat și infracțiunea de tănuire, prevăzută la art. 270 din Codul penal, se arată că această susținere este lipsită de fundament, diferența esențială între cele două infracțiuni, ce decurge din caracterul licit sau ilicit al bunurilor care fac obiectul acestor infracțiuni, excluzând orice confuzie între acestea. Mai mult, se arată că Legea nr. 656/2002 este o lege specială, care instituie în principal măsuri de prevenire și combatere a spălării banilor, delimitând cu precizie sfera destinatarilor obligațiilor stabilite și a faptelor care intră sub incidența sa și, prin aceasta, excluzând orice eventuală confuzie între infracțiunile pe care le reglementează și cele prevăzute în Codul penal sau în alte legi speciale. Se mai susține că legea criticată nu interzice concursul dintre infracțiunea de spălare a banilor și infracțiunea predicat, nu implică lipsa de previzibilitate a dispozițiilor legale criticate și „nu încalcă principiul minime intervenții”. În fine, se arată că previzibilitatea unei norme se determină prin raportare la conținutul său propriu-zis, iar nu la sintagme și considerente expuse în decizii de interpretare a textului de lege de către instanțele judecătorești.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate sunt constituționale și că își menține punctul de vedere exprimat și reținut de Curtea Constituțională în Deciziile nr. 295 din 18 martie 2010, nr. 299 din 23 martie 2010 și nr. 856 din 24 iunie 2010.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierilor de sesizare, prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii critică, în realitate, dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) și b) Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 25 august 2016 referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, raportat la art. 10 din aceeași lege, care au următorul cuprins:

— Art. 10: „*Intră sub incidența prezentei legi următoarele persoane fizice sau juridice:*

a) *instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine;*

b) *instituțiile financiare, precum și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;*

c) *administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează, agenții de marketing autorizați/avizați în sistemul pensiilor private;*

d) *cazinourile;*

e) *auditorii, persoanele fizice și juridice care acordă consultanță fiscală sau contabilă;*

f) *notarii publici, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență în întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare sau a altor bunuri ale clienților, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți comerciale, constituirea, administrarea ori conducerea societăților comerciale, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare ori desfășurarea, potrivit legii, a altor activități fiduciare, precum și în cazul în care își reprezintă clienții în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;*

g) *furnizorii de servicii pentru societățile comerciale și alte entități sau construcții juridice, alții decât cei prevăzuți la lit. e) sau f), așa cum sunt definiți la art. 2 lit. k);*

h) *persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;*

i) *agenții imobiliari;*

j) *asociațiile și fundațiile;*

k) *alte persoane fizice sau juridice care comercializează bunuri și/sau servicii, numai în măsura în care acestea au la bază operațiuni cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15 000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.”;*

— Art. 29 alin. (1) lit. a) și b): „(1) *Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani:*

a) *schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;*

b) *ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situații, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni. [...]”;*

18. Ulterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, Legea nr. 656/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019. Cu privire la o astfel de ipoteză, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, prin care a constatat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Pentru aceste motive, Curtea constată că se impune ca instanța de contencios constituțional să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 10 și ale art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, în forma lor în vigoare la data sesizării Curții Constituționale.

19. Anterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 au făcut obiectul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 8 iunie 2016 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală referitoare la infracțiunea de spălare a banilor. Prin decizia anterior menționată, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit, printre altele, că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile. Așa fiind, la data sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, prevederile art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 erau aplicabile în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 anterior menționată.

20. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) referitoare la statul de drept, la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și la calitatea legii, ale art. 21 alin. (1)—(3) cu privire la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil, ale art. 31 alin. (2) referitor la dreptul la informație, ale art. 41 alin. (1) cu privire la dreptul la muncă, ale art. 52 alin. (1)—(2) cu privire la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, au mai făcut obiectul unor critici similare, Curtea Constituțională pronunțând în acest sens Decizia nr. 545 din 26 septembrie

2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 10 februarie 2020, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

22. Prin Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, precitată, paragrafele 21—25, Curtea, a reținut că, prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 19 iulie 2018, a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii (pct. 2 din dispozitiv), sunt neconstituționale. S-a reținut, totodată, că, în soluția pronunțată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, atunci când a stabilit că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, nu a distins între modalitățile normative alternative ale infracțiunii de spălare a banilor, prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și, respectiv, c) din Legea nr. 656/2002. Însă, instanța de contencios constituțional, în cuprinsul Deciziei nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 14, a făcut o distincție referitoare la varianta normativă reglementată la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, arătând că, în ipoteza săvârșirii faptelor de spălare a banilor și a infracțiunii din care aceștia provin de către același subiect activ, organele judiciare sunt chemate să aprecieze, în fiecare situație în parte, dacă infracțiunea de spălare a banilor este suficient de bine individualizată față de infracțiunea predicată și dacă se impune reținerea unui concurs de infracțiuni sau a unei infracțiuni unice.

23. Prin aceeași decizie, Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, paragrafele 26—32, analizând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, Curtea Constituțională a reținut că varianta normativă prevăzută la alin. (1) lit. a) constă în fapte de schimbare sau transfer de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul ajutării persoanei care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; varianta normativă reglementată la alin. (1) lit. b) constă în ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; iar varianta infracțională prevăzută la alin. (1) lit. c) din aceeași lege constă în dobândirea, depunerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Curtea a stabilit că primele două modalități normative, reglementate la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, corespund scopului reglementării infracțiunilor de spălare a banilor, acela de combatere a acțiunilor de ascundere și disimulare a provenienței unor bunuri rezultate din săvârșirea de infracțiuni, în timp ce modalitatea normativă prevăzută la art. 29 lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, este neconstituțională în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii.

24. Cu referire la prevederile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, Curtea a constatat, astfel cum s-a reținut atât în Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și în Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 21, că acestea reglementează o modalitate faptică de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor, modalitate ce nu poate fi comisă de autorul infracțiunii din care provin bunurile, deoarece acesta nu se poate autofavoriza. Prin urmare, modalitatea normativă prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, prin felul în care este reglementată,

excluse, *de plano*, incriminarea „autospălării”, motiv pentru care nu încalcă principiul *ne bis in idem*.

25. De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 sunt clare, precise și previzibile sub aspectul acțiunilor care constituie elementul material al infracțiunii de spălare a banilor, potrivit acestora elementul material al infracțiunii antereferte constând în schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Așa fiind, Curtea a constatat că prevederile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 sunt în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție.

26. Referitor la dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, acestea reglementează o modalitate de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor, al cărei element material constă în fapte de ascundere sau disimulare care, prin natura lor, nu pot fi decât subsecvente dobândirii bunurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni și, totodată, diferite de acțiunile sau inacțiunile care formează elementul material al infracțiunii predicată. Prin urmare, tragerea la răspundere penală a aceleiași persoane pentru comiterea infracțiunii predicată, dar și pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, în modalitatea prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, nu presupune o încălcare a principiului *ne bis in idem*, neimplicând judecarea și pedepsirea subiectului activ al infracțiunii de spălare a banilor de două ori pentru aceeași faptă, ci, dimpotrivă, sancționarea acestuia pentru fapte diferite, săvârșite la un anumit interval de timp, fapte care constituie elementul material al infracțiunii predicată și, respectiv, al celei de spălare a banilor.

27. Având în vedere considerentele mai sus invocate, Curtea a constatat că interpretarea dată prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a hotărât, printre altele, că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, este în acord cu dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție.

28. Mai mult, noțiunile de „ascundere” și „disimulare” folosite în cuprinsul textului criticat, precum și sintagma care arată obiectul faptelor de ascundere sau disimulare, respectiv adevărata natură „a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora”, sunt clare, precise și previzibile, norma de incriminare analizată fiind în acord cu exigențele ce rezultă din prevederile constituționale și convenționale referitoare la calitatea legii și la principiul legalității incriminării. În același sens, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 215 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 3 iunie 2016, paragraful 20, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, constatând că textele criticate stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune.

29. În ceea ce privește potențialul paralelism între infracțiunea de tănuire, prevăzută la art. 270 din Codul penal, și cea de spălare a banilor, reglementată la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 14, Curtea a reținut că împrejurarea că infracțiunea criticată ar fi ușor confundată cu cea de tănuire, reglementată de art. 270 din Codul penal, nu conferă caracter neconstituțional primei, deoarece interpretarea și aplicarea în concret a normelor legale reprezintă atributul exclusiv al instanțelor de judecată, cu atât mai mult cu cât diferența esențială dintre spălarea de bani

și tănuire este că, la dobândirea unui bun în cazul infracțiunii de spălare a banilor, fondurile provin din operațiuni ilicite, ce au ca scop ascunderea banilor negri, pe când la tănuire dobândirea bunurilor se face numai cu bani albi. De asemenea, prin Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, paragraful 32, Curtea a constatat că infracțiunea de tănuire, fiind inclusă în titlul IV al părții speciale a Codului penal — *Infracțiuni contra înfăptuirii justiției*, reprezintă o incriminare cu caracter general, prin raportare la aceasta, dispozițiile legale criticate constituind norme juridice speciale de incriminare a unor infracțiuni cu un obiect juridic bine determinat, acela al protecției valorilor sociale din domeniul circulației legale a banilor și al prevenirii și combaterii finanțării terorismului. Așa fiind, încadrarea faptelor, potrivit art. 270 din Codul penal sau conform art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, va fi făcută de instanțele judecătorești, în fiecare caz în parte, în funcție de specificul lor, aceasta reprezentând o chestiune de interpretare și aplicare a legii, ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

31. Referitor la critica privind dispozițiile art. 10 din Legea nr. 656/2002, Curtea reține că, la o primă analiză a textului criticat, din interpretarea sa gramaticală strict izolată, ar rezulta că întregul act normativ se aplică doar persoanelor fizice și juridice enumerate la art. 10 din cuprinsul său și, prin urmare, că doar acestea din urmă pot avea calitatea de subiect activ al infracțiunilor reglementate la art. 29 din Legea nr. 656/2002.

32. Interpretând însă sistematic dispozițiile art. 10 din Legea nr. 656/2002, în contextul capitolelor I, II și III din legea analizată, Curtea constată că toate trimiterile exprese la persoanele prevăzute la art. 10 din aceeași lege au în vedere activitatea de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, respectiv identificarea clienților și prelucrarea informațiilor referitoare la tranzacțiile efectuate de aceștia, precum și activitatea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor. Astfel, cu titlu exemplificativ, art. 2 definește la lit. d) noțiunea de „tranzacție suspectă”, prin referire la activitățile clientului uneia dintre persoanele prevăzute la art. 10 din Legea nr. 656/2002, iar la lit. h), noțiunea de „relație de afaceri”, prin referire la activitățile profesionale ale persoanelor prevăzute la același art. 10; art. 3 alin. (6) din Legea nr. 656/2002 arată condițiile în care instituțiile și persoanele prevăzute la art. 10 din lege nu mai consideră o persoană ca fiind „expusă politic”; art. 5 din Legea nr. 656/2002 prevede la alin. (1) în sarcina persoanelor fizice și juridice enumerate în cuprinsul textului criticat, obligația de a informa persoana desemnată conform art. 20 alin. (1) din aceeași lege, iar la alin. (5) și (6) se prevede obligația Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor de a comunica persoanelor prevăzute la art. 10, în termen de 24 de ore, decizia de suspendare a efectuării unei anumite operațiuni ori, după caz, măsura prelungirii acesteia, dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și, respectiv, dreptul persoanelor enumerate în cuprinsul textului criticat de a efectua operațiunea în cauză, în situația în care autoritatea administrativă anterior menționată nu face această comunicare; alin. (7) al art. 5 din Legea nr. 656/2002 prevede obligația persoanelor, prevăzute la art. 10 din aceeași lege, de a raporta Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, în cel mult 10 zile lucrătoare, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă

echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce pot avea o legătură între ele; alin. (9) al art. 5 din Legea nr. 656/2002 prevede că persoanele prevăzute la art. 10 lit. e) și f) din lege nu au obligația de a raporta către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor informațiile pe care le primesc sau pe care le obțin de la unul dintre clienții lor în cursul determinării situației juridice a acestuia ori al apărării sau reprezentării acestuia în cadrul unor proceduri judiciare ori în legătură cu acestea, inclusiv al acordării de consultanță cu privire la declanșarea unor proceduri judiciare, potrivit legii, indiferent dacă aceste informații au fost primite sau obținute înainte, în timpul ori după încheierea procedurilor; art. 6 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 prevede faptul că persoanele prevăzute la art. 10 din aceeași lege, care au cunoștință că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor, pot să efectueze operațiunea fără informarea prealabilă a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, dacă tranzacția se impune a fi efectuată imediat sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte.

33. Analizând dispozițiile legale din cuprinsul capitolelor I—III din Legea nr. 656/2002, Curtea constată că scopul enumerării exprese în cuprinsul legii criticate a persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 10 din același act normativ a fost acela de a stabili în sarcina acestora obligații, bine definite, referitoare la activitatea de prevenire și combatere a spălării banilor, precum și un anumit regim juridic al desfășurării activităților acestora, prin raportare la activitatea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, care presupune realizarea de informări permanente, cu privire la operațiunile de natură financiară efectuate, în condițiile reglementate prin legea analizată.

34. Prin urmare, cu toate că partea dispozitivă a art. 10 din Legea nr. 656/2002 este formulată de o manieră foarte generală, care, la o primă analiză ar putea conduce la concluzia că, sub incidența dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 656/2002, ce reglementează infracțiunile de spălare a banilor, intră doar subiectele de drept prevăzute la art. 10 din același act normativ, Curtea reține că intenția legiuitorului a fost aceea de a enumera, la art. 10 din legea criticată persoanele fizice și juridice cărora le sunt aplicabile obligațiile ce rezultă din măsurile administrative prevăzute la capitolele II și III ale Legii nr. 656/2002.

35. De asemenea, Curtea constată că **Legea nr. 656/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 129/2019** și cu prilejul acestei operațiuni legislative, enumerarea prevăzută la art. 10 din Legea nr. 656/2002 a fost preluată, cu câteva modificări, la art. 5 din Legea nr. 129/2019, care, în partea dispozitivă, califică, în mod expres, aceste persoane astfel reglementate ca fiind **entități raportoare**.

36. Interpretând teleologic prevederile art. 10 din Legea nr. 656/2002, prin raportare la argumentele mai sus arătate, Curtea reține că intenția legiuitorului a fost aceea de a desemna, în cuprinsul textului criticat, persoanele fizice și juridice care au obligația de a raporta Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor tranzacțiile efectuate sau tranzacții care au legătură cu activitățile pe care le desfășoară și care ar putea ridica suspiciuni referitoare la comiterea unor activități de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, **fără ca prin dispozițiile art. 10 din Legea nr. 656/2002 să fie restrânsă sfera subiecților activi ai infracțiunilor de spălare a banilor**.

37. Această manieră de reglementare nu este însă de natură a încălca standardele de calitate a legii, prevăzute la art. 1 alin. (5) din Constituție și principiul legalității incriminării, prevăzut la art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și la art. 7 din Convenție, întrucât dispozițiile constituționale și convenționale invocate impun posibilitatea înțelegerii de către

destinatarii legii a conținutului acesteia, la nevoie, cu ajutorul unui specialist. În acest sens, atât Curtea Constituțională, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au statuat că principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. S-a arătat că este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). S-a reținut, totodată, că, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută și că una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, s-a statuat că numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică, și că oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. S-a reținut, de asemenea, că, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de

situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, s-a arătat că art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*).

38. Or, având în vedere exigențele mai sus analizate, Curtea reține că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, raportate la cele ale art. 10 din aceeași lege, sunt clare, precise și previzibile, destinatarii normelor de incriminare prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 având posibilitatea să determine conținutul juridic și sfera acestora de aplicare, la nevoie cu ajutorul consultanței juridice.

39. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textele criticate, a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenție, Curtea reține că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât prevederile legale supuse controlului de constituționalitate constituie norme de drept penal substanțial, iar standardele dreptului la un proces echitabil se asigură prin dispozițiile dreptului procesual penal.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Trăsnea și Societatea Geomet Industrial — S.R.L. în Dosarul nr. nr. 6.946/111/2012* al Tribunalului Cluj — Secția penală, de Andrei Ștefan Caunii și de Octavia Mihaela Vasile în Dosarul nr. 3.742/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, de Ion Gabriel Bălțeanu în Dosarul nr. 1.749/63/2017 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Costin Iulian Văduvan în Dosarul nr. 737/64/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și de Daniel-Lucian Merce-Sabău în Dosarul nr. 6.056/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția penală și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, raportat la art. 10 din aceeași lege, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția penală, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curții de Apel Brașov — Secția penală și Tribunalului Bihor — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Tomiță Murgoci
din funcția publică de secretar general la Casa Națională
de Pensii Publice în funcția publică de inspector
guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 4.023/VVA din 22 iunie 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/13.754/A.T. din 26 iunie 2020,

în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. h), art. 503 alin. (1) și (2), art. 524 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Tomiță Murgoci i se aplică mobilitatea din funcția publică de secretar general la Casa Națională de Pensii Publice în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Domnul Tomiță Murgoci predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 29 iunie 2020.
Nr. 264.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Nicoleta Dina a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Casei Naționale de Pensii Publice**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 4.023/VVA din 22 iunie 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/13.754/A.T. din 26 iunie 2020, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 21.586 conexasă cu nr. 21.751/2020,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Nicoleta Dina, consilier, Serviciul editare documente de plată și suport tehnic sisteme IT — Direcția generală documente de plată, stagii de cotizare și evidență informatizată din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Casei Naționale de Pensii Publice, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 29 iunie 2020.
Nr. 265.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare

Având în vedere prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare, cu completările ulterioare, și ale Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Panelurile pe domenii fundamentale, comisiile de specialitate și domeniile arondate sunt prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.482/2016 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 4 aprilie 2016, cu modificările și completările ulterioare, Ordinul ministrului

educației naționale nr. 3.990/2017 privind componența nominală a comisiilor de contestații ale Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 12 iunie 2017, cu modificările ulterioare, și orice alte prevederi contrare.

Art. 4. — Direcția generală învățământ universitar, Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării, Dezvoltării și Inovării și Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 23 iunie 2020.
Nr. 4.621.

ANEXA Nr. 1

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, denumit în continuare *CNATDCU*, este un organism consultativ, fără personalitate juridică, al Ministerului Educației și Cercetării, denumit în continuare *MEC*.

Art. 2. — CNATDCU se constituie și își desfășoară activitatea potrivit prevederilor prezentului regulament, aprobat în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 3. — Pot fi membri ai CNATDCU cadre didactice și cercetători, având cel puțin titlul de conferențiar sau de cercetător științific II ori titluri echivalente obținute în străinătate, membri ai Academiei Române și ai unor instituții de cultură, numiți de ministrul educației și cercetării pentru întreaga durată a mandatului CNATDCU.

Art. 4. — Misiunea CNATDCU este de a acorda sprijin MEC pentru asigurarea calității învățământului superior și a cercetării științifice.

Art. 5. — Principiile care stau la baza organizării și funcționării CNATDCU sunt:

a) delimitarea atribuțiilor, responsabilităților și limitelor de competență atribuite fiecărei structuri din componența CNATDCU;

b) respectarea principiilor de etică și a reglementărilor legale în vigoare privind incompatibilitățile și conflictele de interese în cadrul întregii activități a CNATDCU.

Art. 6. — (1) Membrii CNATDCU care se află în situație de conflict de interese notifică acest fapt președintelui CNATDCU, președintelui panelului sau președintelui comisiei de specialitate, după caz, și nu iau parte la evaluare sau la adoptarea deciziei prin vot.

(2) Se află în situația de conflict de interese persoana implicată în procedura de evaluare, în situația existenței unui interes personal, în cazurile în care:

a) este soț, afin ori rudă până la gradul al II-lea cu persoana al cărei dosar este evaluat, inclusiv cu conducătorul de doctorat, după caz;

b) a beneficiat în ultimii 3 ani anteriori evaluării ori beneficiază în prezent de foloase de orice natură din partea persoanei evaluate, inclusiv a conducătorului de doctorat, după caz.

(3) Persoana care formează obiectul evaluării în ceea ce privește presupusa situație de conflict de interese are dreptul de a-și formula punctul de vedere cu privire la această situație în termen de 3 zile de la data comunicării de către CNATDCU.

(4) Nu se includ în aceste situații colaborările ocazionale cu instituțiile organizatoare de studii universitare de doctorat (*IOSUD*) în cauză, cum ar fi participarea la comisii de doctorat sau abilitare, altele decât cele aflate în analiza directă a CNATDCU.

Art. 7. — (1) La nivelul fiecărei structuri a CNATDCU, adoptarea deciziilor se realizează prin votul membrilor.

(2) Pentru a adopta o decizie, membrii structurilor CNATDCU pot vota atât în cadrul ședințelor, cât și de la distanță, exprimându-și dreptul la vot prin mijloace electronice, în termenul indicat.

(3) Cvorumul necesar pentru adoptarea deciziilor în cadrul structurilor CNATDCU este de două treimi din numărul total al membrilor cu drept de vot.

(4) Adoptarea deciziilor se realizează prin votul a jumătate plus unu din numărul total al membrilor cu drept de vot ai structurii.

Art. 8. — Participarea la ședințele CNATDCU poate fi asigurată și prin videoconferință.

Art. 9. — În vederea asigurării posibilității de vot electronic, documentele supuse aprobării sunt transmise membrilor structurilor CNATDCU, de regulă, cu cel puțin 3 zile înainte termenului-limită pentru exprimarea votului.

CAPITOLUL II

Structura organizatorică a CNATDCU

Art. 10. — (1) Structurile din componența CNATDCU sunt:

a) Consiliul general;

b) paneluri, câte unul pe fiecare domeniu fundamental;

c) comisii de specialitate;

d) comisii de lucru, numite pe durată determinată de președintele CNATDCU, de președintele panelului sau de președintele comisiei de specialitate, după caz, pentru sarcini specifice, inclusiv pentru soluționarea contestațiilor și sesizărilor privind nerespectarea standardelor de etică profesională, inclusiv existența plagiatului.

(2) Comisiile de lucru prevăzute la alin. (1) lit. d) care au în componență experți externi se numesc pe durată determinată prin ordin al ministrului educației și cercetării, la propunerea președintelui CNATDCU, a președintelui panelului sau a președintelui comisiei de specialitate, după caz.

Art. 11. — Membrii Consiliului general, membrii panelurilor, membrii comisiilor de specialitate și membrii comisiilor de lucru numite pe durată determinată sunt membri ai CNATDCU.

Art. 12. — Activitatea CNATDCU este coordonată de un președinte și 3 vicepreședinți.

Art. 13. — Activitatea fiecărui panel este coordonată de un președinte și unul sau 2 vicepreședinți.

Art. 14. — Activitatea fiecărei comisii de specialitate este coordonată de un președinte și unul sau 2 vicepreședinți.

CAPITOLUL III

Atribuțiile CNATDCU

Art. 15. — CNATDCU are, în principal, următoarele atribuții:

a) numește comisiile care evaluează tezele de abilitare, evaluează dosarul de abilitare și propune ministrului educației și cercetării acordarea sau neacordarea atestatului de abilitare, în conformitate cu prevederile art. 300 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

b) evaluează dosarul de acordare a titlului de doctor și propune ministrului educației și cercetării acordarea sau neacordarea titlului de doctor, în conformitate cu prevederile art. 168 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

c) analizează și decide asupra sesizărilor nerespectării standardelor de etică profesională, inclusiv existența plagiatului, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

d) evaluează dosarele de concurs pentru acordarea gradelor profesionale de cercetător științific gradele I și II, denumite în continuare *CS I* și *CS II*, confirmă sau infirmă motivat rezultatele concursurilor și propune ministrului educației și cercetării acordarea sau neacordarea acestor grade profesionale, în conformitate cu prevederile art. 17 din Legea nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare, cu completările ulterioare;

e) propune metodologia de evaluare periodică a conducătorilor de doctorat și realizează această evaluare în conformitate cu prevederile art. 170 alin. (4) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

f) prezintă MEC un raport anual privind resursa umană pentru activitățile didactice și de cercetare din învățământul superior, în baza unor indicatori specifici, în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

g) propune un set de standarde minimale necesare și obligatorii pentru participarea la concursurile pentru ocuparea funcțiilor didactice universitare de conferențiar universitar, respectiv profesor universitar și pentru acordarea gradelor profesionale de *CS II* și *CS I*; aceste standarde se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării, conform art. 219 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

h) propune un set de standarde minimale necesare și obligatorii pentru conferirea calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare, standarde care se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării, conform art. 219 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

i) propune Metodologia-cadru de concurs pentru ocuparea posturilor vacante în universități, care se stabilește prin hotărâre a Guvernului, conform art. 295 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

j) evaluează și formulează propuneri în vederea emiterii unui ordin de către ministrul educației și cercetării în legătură cu acordarea indemnizației de merit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru

acordarea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare;

k) propune standarde specifice domeniului pentru tezele de doctorat;

l) propune ghiduri privind elaborarea tezelor de doctorat și a tezelor de abilitare;

m) analizează și propune armonizarea domeniilor CNATDCU cu domeniile educaționale ISCED-F13 (clasificare standard internațională a educației);

n) are alte atribuții stabilite prin ordin al ministrului educației și cercetării, în condițiile legii.

CAPITOLUL IV Consiliul general

Art. 16. — Consiliul general este format din maximum 21 de membri: președintele Consiliului general, 3 vicepreședinți, 5 președinți ai panelurilor pe domenii fundamentale și maximum 12 membri, numiți de ministrul educației și cercetării.

Art. 17. — Consiliul general este condus de un președinte și de 3 vicepreședinți.

Art. 18. — Președintele Consiliului general este și președinte al CNATDCU, iar vicepreședinții Consiliului general sunt și vicepreședinți ai CNATDCU.

Art. 19. — Conducerea Consiliului general este numită de ministrul educației și cercetării pentru întreaga durată a mandatului CNATDCU.

Art. 20. — În cazul vacanței unui loc în componența Consiliului general se procedează la numirea altui membru prin ordin al ministrului educației și cercetării. Mandatul noului membru expiră la expirarea mandatului CNATDCU.

Art. 21. — Consiliul general este convocat de către ministrul educației și cercetării, de către președintele CNATDCU, de către vicepreședintele delegat de acesta sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii Consiliului general.

Art. 22. — Consiliul general se întrunește, de regulă, cel puțin o dată la două luni sau ori de câte ori este necesar.

Art. 23. — Deciziile Consiliului general sunt adoptate prin votul membrilor acestuia, exprimat atât în cadrul ședințelor, cât și de la distanță, prin mijloace electronice, conform regulamentului intern de funcționare.

Art. 24. — În cazul voturilor exprimate prin mijloace electronice, cvorumul este atins dacă două treimi din numărul total al membrilor Consiliului general votează în intervalul de timp stabilit conform regulamentului intern de funcționare al CNATDCU.

Art. 25. — Consiliul general are, în principal, următoarele atribuții și competențe:

a) elaborează și propune spre aprobare ministrului educației și cercetării regulamentul intern de funcționare al CNATDCU;

b) monitorizează respectarea reglementărilor, procedurilor și standardelor în vigoare în activitatea comisiilor de specialitate și a panelurilor pe domenii fundamentale, întocmind rapoarte anuale către ministrul educației și cercetării;

c) aprobă și propune ministrului educației și cercetării acțiunile necesare îmbunătățirii activității CNATDCU, rezultate ca urmare a monitorizării;

d) adoptă rezoluții în conformitate cu prevederile prezentului regulament;

e) validează/invalidază propunerile de acordare a titlurilor de doctor elaborate de comisiile de specialitate;

f) validează/invalidază propunerile de acordare a atestatului de abilitare elaborate de comisiile de specialitate;

g) validează/invalidază propunerile de acordare sau neacordare a gradelor profesionale CS I și CS II, elaborate de comisiile de specialitate;

h) coordonează analiza sesizărilor de nerespectare a standardelor de etică profesională, inclusiv de existență a plagiatului în cadrul tezelor de doctorat, conform metodologiei de soluționare a sesizărilor, aprobată prin ordin al ministrului educației și cercetării, incluzând aspecte privind responsabilitatea autorului tezei de doctorat, a conducătorului de doctorat sau a școlii doctorale pentru aplicarea prevederilor art. 68 alin. (6) și art. 69 alin. (5) din Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 681/2011, cu modificările și completările ulterioare;

i) solicită IOSUD/instituțiilor organizatoare de doctorat (IOD) punctul de vedere consultativ privind nerespectarea standardelor de etică profesională, inclusiv existența plagiatului, în cadrul tezelor de doctorat, în termenul stabilit la art. 69 alin. (3) din Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 681/2011, cu modificările și completările ulterioare;

j) validează/invalidază propunerile comisiilor de specialitate și/sau ale comisiilor de lucru formulate în urma procesului de evaluare a respectării standardelor de calitate și de etică profesională, inclusiv de stabilire a existenței plagiatului;

k) analizează și validează/invalidază propunerile privind soluționarea contestațiilor;

l) propune MEC, în condițiile legii și ale prezentului regulament, una sau mai multe măsuri precum retragerea calității de conducător de doctorat, retragerea titlului de doctor sau retragerea acreditării școlii doctorale;

m) validează și înaintează spre aprobare ministrului educației și cercetării propunerile panelurilor privind metodologia de verificare a desfășurării concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din universități;

n) validează și înaintează spre aprobare ministrului educației și cercetării propunerile panelurilor privind metodologia de evaluare periodică a conducătorilor de doctorat;

o) aprobă și înaintează ministrului educației și cercetării raportul privind resursa umană pentru activitățile didactice și de cercetare din învățământul superior;

p) aprobă comisiile de lucru propuse de paneluri sau de comisiile de specialitate pentru realizarea unor activități specifice, inclusiv comisiile de contestații;

q) decide asupra participării membrilor săi sau a constituirii unor comisii de lucru, pe durată determinată, și pentru alte tipuri de activități specifice, în condițiile legii;

r) coordonează elaborarea de ghiduri de realizare a tezelor de doctorat și tezelor de abilitare, elaborate de comisiile de specialitate pentru fiecare domeniu arondat și avizate de panelurile pe domenii fundamentale;

s) convoacă la ședințele acestuia președinții comisiilor de specialitate ori de câte ori este necesar;

t) alte atribuții stabilite în condițiile legii.

Art. 26. — Președintele CNATDCU are următoarele atribuții:

a) stabilește ordinea de zi a ședințelor de lucru ale Consiliului general, pe baza propunerilor membrilor Consiliului general; ordinea de zi poate fi completată prin decizie a membrilor Consiliului general;

b) conduce lucrările Consiliului general;

c) reprezintă CNATDCU în relația cu ministrul educației și cercetării;

d) poate propune înființarea unor comisii de lucru, pe perioadă determinată, formate din membri CNATDCU sau experți externi;

e) poate convoca Consiliul general, panelurile pe domenii fundamentale sau comisiile de specialitate, ori de câte ori este necesar;

f) are alte atribuții stabilite prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 27. — În cazul imposibilității exercitării atribuțiilor de către președintele CNATDCU, atribuțiile se preiau de către unul dintre vicepreședinți, în conformitate cu prevederile regulamentului intern de funcționare.

Art. 28. — Vicepreședinții îndeplinesc aceste atribuții prin rotație, în ordine alfabetică.

Art. 29. — Președintele CNATDCU poate delega vicepreședinților CNATDCU unele din atribuțiile sale, pe perioadă determinată sau nedeterminată.

CAPITOLUL V

Panelurile pe domenii fundamentale

Art. 30. — Fiecare panel este constituit din: președinte, vicepreședinți, președinții comisiilor de specialitate din cadrul panelului și din alți membri, dar nu mai mult de 5, pentru oricare panel, asigurând un număr impar, numiți de ministrul educației și cercetării pentru întreaga durată a mandatului CNATDCU.

Art. 31. — Fiecare panel este condus de un președinte și unul sau maximum 3 vicepreședinți.

Art. 32. — În cazul vacanței unui loc în componența unui panel se procedează la numirea altui membru prin ordin al ministrului educației și cercetării. Mandatul noului membru expiră la expirarea mandatului CNATDCU.

Art. 33. — Panelul pe un domeniu fundamental poate fi convocat de către președintele CNATDCU, Consiliul general, președintele panelului sau la cererea a cel puțin o treime din membrii panelului, ori de câte ori este necesar.

Art. 34. — Deciziile panelului sunt aprobate prin votul membrilor acestuia, dacă nu este specificat altfel prin metodologiile activităților specifice aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 35. — Pentru a adopta o decizie, membrii panelului pot vota atât în cadrul ședințelor, cât și de la distanță, exprimându-și dreptul la vot prin mijloace electronice, conform regulamentului intern de funcționare al CNATDCU.

Art. 36. — În cazul voturilor exprimate prin mijloace electronice, cworumul este atins dacă jumătate plus unu din numărul total al membrilor panelului votează în intervalul de timp stabilit conform regulamentului intern de funcționare.

Art. 37. — Panelul pe domenii fundamentale are următoarele atribuții și competențe:

a) propune Consiliului general sau președintelui CNATDCU componența comisiilor de lucru, inclusiv a comisiilor de contestații;

b) avizează și propune Consiliului general analiza și soluțiile contestațiilor, conform metodologiilor aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării;

c) avizează propunerile comisiilor de specialitate privind standardele minimale necesare și obligatorii pentru conferirea atestatului de abilitare;

d) elaborează și propune spre aprobare Consiliului general metodologia de verificare a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din universități;

e) elaborează și propune spre aprobare Consiliului general metodologia de evaluare a conducătorilor de doctorat;

f) elaborează și propune spre aprobare Consiliului general raportul privind resursa umană pentru activitățile didactice și de cercetare din învățământul superior;

g) elaborează și propune Consiliului general armonizarea domeniilor CNATDCU cu domeniile ISCED-F13;

h) avizează standardele specifice domeniului pentru tezele de doctorat, elaborate de comisiile de specialitate pentru fiecare domeniu arondat;

i) avizează ghidurile de realizare a tezelor de doctorat și tezelor de abilitare, elaborate de comisiile de specialitate pentru

fiecare domeniu arondat; acolo unde este cazul, ghidurile pot prevedea constituirea tezei în principal din articole sau alte publicații existente, de tip cumulativ, în practica internațională;

j) are alte atribuții stabilite prin regulamentul intern al CNATDCU.

Art. 38. — Președintele panelului are următoarele atribuții:

a) conduce lucrările panelului și coordonează, inclusiv prin mijloace electronice, activitatea panelului;

b) stabilește ordinea de zi a ședințelor de lucru ale panelului, pe baza propunerilor membrilor panelului; ordinea de zi poate fi completată prin decizie a membrilor panelului, la cererea oricărui membru al panelului;

c) reprezintă panelul în cadrul Consiliului general;

d) alte atribuții stabilite prin regulamentul intern de funcționare al CNATDCU.

Art. 39. — În cazul imposibilității exercitării atribuțiilor de către președintele panelului, unele dintre atribuțiile acestuia se preiau de către unul dintre vicepreședinți.

Art. 40. — Președintele panelului poate delega vicepreședintelui panelului unele din atribuțiile sale, inclusiv reprezentarea panelului în Consiliul general, pe perioadă determinată sau nedeterminată.

CAPITOLUL VI

Comisiile de specialitate

Art. 41. — Comisiile de specialitate ale CNATDCU sunt compuse din experți în domeniul sau domeniile științifice arondate.

Art. 42. — Fiecare comisie de specialitate are un președinte și unul sau 2 vicepreședinți.

Art. 43. — Numărul membrilor unei comisii de specialitate, număr impar, este stabilit astfel încât să asigure calitatea evaluării printr-o încărcare uniformă și rezonabilă a acestora.

Art. 44. — Ministrul educației și cercetării poate dispune completarea comisiilor de specialitate cu noi experți și în timpul derulării unui mandat al CNATDCU, după aceeași procedură și aceleași principii de selecție aplicabile la începutul mandatului. Mandatul acestora se încheie la expirarea mandatului CNATDCU.

Art. 45. — Comisia de specialitate are, în principal, următoarele atribuții și competențe:

a) numește comisiile care evaluează tezele de abilitare la nivelul IOSUD/IOD, evaluează dosarul de abilitare și propune Consiliului general acordarea sau neacordarea atestatului de abilitare;

b) evaluează dosarele de acordare a titlului de doctor și propune Consiliului general acordarea sau neacordarea titlului de doctor;

c) analizează și decide asupra sesizărilor nerespectării standardelor de etică profesională, inclusiv existența plagiatului, sub coordonarea Consiliului general;

d) elaborează standardele minimale necesare și obligatorii pentru participarea la concursurile pentru ocuparea funcțiilor didactice universitare de conferențiar universitar, respectiv profesor universitar și pentru acordarea gradelor profesionale de CS II și CS I;

e) evaluează dosarele de concurs pentru acordarea gradelor profesionale CS I și CS II, confirmă sau infirmă motivat rezultatele concursurilor și propune Consiliului general acordarea sau neacordarea acestor grade profesionale;

f) participă prin membrii săi la constituirea comisiilor de lucru și realizarea activităților specifice propuse de panelul pe domeniul fundamental sau de Consiliul general, în condițiile prezentului regulament;

g) elaborează standardele minimale necesare și obligatorii pentru conferirea calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare;

h) evaluează și formulează propuneri în vederea acordării indemnizației de merit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare;

i) elaborează standarde specifice domeniului pentru tezele de doctorat;

j) elaborează ghiduri privind elaborarea tezelor de doctorat și a tezelor de abilitare;

k) alte atribuții stabilite prin regulamentul intern de funcționare.

Art. 46. — Președintele comisiei de specialitate are următoarele atribuții:

a) coordonează, inclusiv prin mijloace electronice, activitatea comisiei de specialitate;

b) reprezintă comisia în cadrul panelului pe un domeniu fundamental sau la invitația Consiliului general, ori de câte ori este necesar;

c) alte atribuții stabilite prin regulamentul intern de funcționare.

Art. 47. — În cazul imposibilității exercitării atribuțiilor de către președintele comisiei de specialitate, atribuțiile se preiau de către unul dintre vicepreședinți.

Art. 48. — Președintele comisiei de specialitate poate delega vicepreședintelui sau vicepreședinților comisiei unele dintre atribuțiile sale, pe perioadă determinată sau nedeterminată.

CAPITOLUL VII Comisiile de lucru

Art. 49. — Panelul pe domeniu fundamental sau comisia de specialitate poate propune Consiliului general înființarea comisiilor de lucru pe durată determinată.

Art. 50. — Decizia privind înființarea comisiilor de lucru pe durată determinată revine Consiliului general.

Art. 51. — Comisiile de lucru pe durată determinată sunt constituite din membri ai CNATDCU (membri ai Consiliului general, panelului și comisiilor de specialitate) și experți externi sau numai din experți externi.

Art. 52. — Consiliul general aprobă componența nominală a comisiilor de lucru, inclusiv a comisiilor de contestații.

Art. 53. — Consiliul general poate înființa, în funcție de necesități ori la cererea ministrului educației și cercetării, comisii de lucru, pe durată determinată, pentru soluționarea contestațiilor și pentru analiza sesizărilor privind nerespectarea standardelor de etică profesională, inclusiv existența plagiatului.

Art. 54. — Comisiile de lucru pe durată determinată pentru soluționarea contestațiilor pot fi constituite din membri ai panelului care nu sunt membri ai comisiilor de specialitate și experți externi sau numai din experți externi.

CAPITOLUL VIII Revocarea membrilor CNATDCU

Art. 55. — Membrii CNATDCU au următoarele obligații:

a) de a participa la ședințele de lucru și activitățile din cadrul CNATDCU;

b) de a respecta normele etice sau de deontologie profesională;

c) de a îndeplini sarcinile ce le revin ca urmare a calității deținute.

Art. 56. — În cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 55, Consiliul general ori ministrul educației și cercetării poate proceda la declanșarea procedurii privind încetarea mandatului înainte de termen.

Art. 57. — (1) Procedura de încetare a calității de membru CNATDCU înainte de terminarea mandatului se desfășoară în următoarele condiții:

a) la cererea scrisă a persoanei care dorește încetarea calității de membru;

b) în caz de deces;

c) la solicitarea formulată de către unul sau mai mulți membri ai Consiliului general ori a ministrului educației și cercetării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), Consiliul general al CNATDCU va solicita punctul de vedere al persoanei împotriva căreia s-a declanșat procedura de încetare a mandatului.

(3) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și c), Consiliul general al CNATDCU va întocmi un raport pe care îl va înainta ministrului educației și cercetării.

(4) Confirmarea încetării mandatului de membru al CNATDCU se face prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 58. — Pe locul rămas vacant se numește un nou membru, prin ordin al ministrului educației și cercetării. Mandatul noului membru expiră la expirarea mandatului CNATDCU.

CAPITOLUL IX Dispoziții finale

Art. 59. — Deciziile Consiliului general pot fi contestate, conform metodologiilor de desfășurare a activităților specifice, aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 60. — Ministrul educației și cercetării sau un reprezentant al acestuia poate participa de drept la ședințele Consiliului general, la ședințele panelurilor și la ședințele comisiilor de specialitate, în calitate de observator, fără drept de vot.

Art. 61. — Activitatea CNATDCU, în condițiile legii, este asistată din punct de vedere tehnic de către un secretariat tehnic aprobat prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 62. — În realizarea atribuțiilor care îi revin, CNATDCU beneficiază de suportul unor sisteme informatice, asigurate de Ministerul Educației și Cercetării, prin Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării, Dezvoltării și Inovării (UEFISCDI).

Art. 63. — Resursele materiale și financiare necesare funcționării CNATDCU și comisiilor de lucru ale acestuia sunt asigurate de către MEC, în condițiile legii.

Art. 64. — Bugetul CNATDCU este gestionat prin UEFISCDI și se constituie pe bază contractuală între MEC și UEFISCDI sau din alte surse legal constituite, gestionate de UEFISCDI.

Art. 65. — Pentru participarea la ședințe de lucru, membrii CNATDCU și ai comisiilor de lucru ale acestuia primesc, pentru fiecare ședință de lucru, o indemnizație brută egală cu 1/20 din valoarea brută a salariului de bază, corespunzător coeficientului de ierarhizare maxim, al unui profesor universitar din instituții de învățământ superior finanțate din fonduri publice, conform legii.

Art. 66. — Pentru participarea la ședințe de lucru, membrilor CNATDCU și ai comisiilor de lucru ale acestuia le sunt decontate cheltuielile de transport, diurnă și cazare, în condițiile legii.

Art. 67. — Remunerarea activității desfășurate în afara activității de bază de către membrii comisiilor de lucru ale CNATDCU, inclusiv pentru activitățile desfășurate online, și decontarea cheltuielilor de transport, diurnă și cazare ale acestora pentru participarea la ședințe de lucru se fac în condițiile legii și în limitele bugetului alocat cu această destinație.

Paneluri pe domenii fundamentale, comisii de specialitate și domenii arondate

Paneluri pe domenii fundamentale	Comisii de specialitate	Domeniile arondate	
P1 — Matematică și științe ale naturii	Matematică	Matematică	
	Informatică	Informatică	
	Fizică	Fizică	
	Chimie	Chimie	
	Științele pământului		Geografie
		Geologie	
		Știința mediului	
P2 — Științe inginerești	Inginerie civilă și managementul lucrărilor de construcții	Inginerie civilă și instalații	
	Ingineria și știința materialelor	Ingineria materialelor	
	Inginerie chimică	Inginerie chimică	
	Inginerie electrică	Inginerie electrică	
	Inginerie energetică	Inginerie energetică	
	Inginerie electronică și telecomunicații	Inginerie electronică, telecomunicații și tehnologii informaționale	
	Inginerie geologică, inginerie geodezică, mine, petrol și gaze		Inginerie geologică
			Inginerie geodezică
			Mine, petrol și gaze
	Inginerie aerospațială, a autovehiculelor și a transporturilor		Inginerie aerospațială
			Ingineria autovehiculelor
			Ingineria transporturilor
	Ingineria resurselor vegetale și animale		Inginerie forestieră
			Ingineria produselor alimentare
			Biotehnologii
			Agronomie
			Horticultură
			Silvicultură
			Zootehnie
		Inginerie și management în agricultură și dezvoltare rurală	
	Calculatoare, tehnologia informației și ingineria sistemelor		Calculatoare și tehnologia informației
			Ingineria sistemelor
	Ingineria și managementul producției		Inginerie industrială
			Inginerie și management
	Inginerie mecanică, mecatronică și robotică și inginerie genistică și de armament		Inginerie mecanică
			Mecatronică și robotică
			Științe inginerești aplicate
		Inginerie navală și navigație	
		Inginerie genistică, inginerie de armament, rachete și muniții	
	Arhitectură navală		
Ingineria mediului		Ingineria mediului	

Paneluri pe domenii fundamentale	Comisii de specialitate	Domeniile arondate
P3 — Științe biomedicale	Biologie și biochimie	Biologie
		Biochimie
	Medicină	Medicină
	Medicină veterinară	Medicină veterinară
	Medicină dentară	Medicină dentară
	Farmacie	Farmacie
P4 — Științe sociale	Științe juridice	Drept
	Sociologie, științe administrative și științe ale comunicării	Sociologie
		Asistență socială
		Științe administrative
		Științe ale comunicării
	Științe politice, studii de securitate, științe militare, informații și ordine publică	Relații internaționale și studii europene
		Științe politice
		Studii de securitate
		Științe militare
		Informații și securitate națională
		Ordine publică și siguranță națională
	Științe economice și administrarea afacerilor	Economie
		Administrarea afacerilor
		Finanțe
		Contabilitate
		Cibernetică și statistică
		Economie și afaceri internaționale
		Informatică economică
		Management
Marketing		
Psihologie, științe ale educației, educație fizică și sport	Psihologie	
	Științe ale educației	
	Știința sportului și educației fizice	
P5 — Științe umaniste	Filologie	Filologie
	Filosofie	Filosofie
	Istorie și studii culturale	Istorie
		Studii culturale
	Teologie	Teologie
	Arhitectură și urbanism	Arhitectură
		Urbanism
	Arte vizuale	Arte vizuale
		Istoria și teoria artei
	Artele spectacolului și muzică	Teatru și artele spectacolului
		Cinematografie și media
		Muzică

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

